

אנו נתגבר על קרוי!

או מיפלגות מסוימות — יפנו לשי-
טונות, ככתב או בזמן פגישה רשמית.
ויבררו כל מה שדורש בירור על מצבם
ועתידם של העצורים.

תהיה זו פעולה משותפת יהודית-ער-
בית, אנושית ובלתי-פוליטית, אשר בסופה
לא רק תדאג לעצורים האדמיניסטרטי-
ביים, אלא גם תרים את חלקה, חלק מכו-
רם וחשוב, להבנה ולהתקרבות בין יהו-
דים וערבים במדינת ישראל, ובוזה הפעל
למען חיי-שלום בכל האזור.

ד"ר שמעון שרשבסקי, ירושלים

התנכלות לבני-נצרת

ברצוני להפנות את תשומת-ליבכם ל-
מצבה של קבוצת-הכדורגל הפועל בני-
נצרת. קבוצה זו, שהיא היחידה מבין
קבוצות המיעוטים המשחקת בליגה א',
נלחמת כבר מיספר שנים על קיומה ו-
הישראותה בליגה זו.

היהם אל שחקניה ואל אוהדיה הולך
ומשתפר, בעיקר מצד אותן קבוצות הר-
נפגשות איתם מדי-שנה. אולם, עם שיפור
המצב בשדה, ובין השחקנים והקהל, הולך
ומחמיר היחס הווקא מצד השופטים. גם
כשנים הקודמות התלוננה הקבוצה על
שיפוט עויין, אך המתרחש השנה עובר
את כל המשוער.

הקבוצה הובילה (!) במשך חמישה מח-
זורים, ואז יצאה לשחק בנתניה. שופטי
המישחק שם החליטו, כנראה, שעד כאן
— ודי כתוצאה משיפוט עויין וחד-צדדי
גרם לכך שארבעה (!) משחקי הקבוצה
הוצאו מהמישחק ונעשו, וגם הקבוצה
כולה קיבלה עונש ריבוי בגלל התפרעות
אוהדיה. הדבר פגע ממשית ומוראלית
בקבוצה, שהפסידה שישה מישחקים רצוי-
פים והידרדרה למקום האחרון.

אז באה האש-שואת. במישחק עם הפועל
הרצליה, לפני כשלושה שבועות (כפי
שהדבר תואר, בצורה עדינה מדי, בעיתון
מערבי, שוב החליט השופט שעל הקבוצה
הזו להיעלם.

השופט, שלום בן-עזרא, ביטל שלושה
שערים חוקיים של הקבוצה, ודיכא את
שחקניה בצורה בולטת. למרות זאת לא
היו התפרעויות, כי הנהלת הקבוצה עדיין
מקווה.

נראה לי שיש להביא מעשה עגום זה
לידיעת הציבור, ואולי ככך יהיה משום
עידוד לקבוצה זו.

בנימין תמיר, קריית-טיבון

טוב שם טוב

כל הכבוד לרחל המרחלת שרוצה להיות
ראשונה ולהמציא סנסציות, אבל לפני
שבועיים (העולם הזה 1957) נזכרה לטוב
זה לפחות שלוש פעמים הרוגמנית עינת
רו, כמי שמנהלת רומן לוהט עם המיליונר
שמואל מוסס.

הרוגמנית שנראתה בתמונה היא רינת
רו, אשתו ואסבתו של כתב וקריין-הטל-
וויזיה מנשה רו. או תשימו לב להבא,
טוב?

אלמונית, ירושלים

רוגמנית רן
רומן לוהט

אורי אבנרי הלך במידבר צחיח (העולם
הזה 1957), והנה התלחלה לעיניו נאת-
מידבר: ד"ר משה קרוי.

להולכים במידבר מוכרת חוויית מיקסם-
השווא ("פאטה מורגאנה"), ואין הם מת-
רגשים ממנה. לאלה שהמידבר ואורחותיו
אינם נהירים להם דיים — מיקסם-השווא
הוא חווייה מהגשמת.

חבר-הכנסת לשעבר, עורך העולם הזה,
אורי אבנרי, מהלך במידבר המחשבה היש-
רלני שנים רבות, לכן נראית התרגשותו
הבלתי-מוסרתת מד"ר משה קרוי, העילוי
הישראלי בעיניו, שהיגר לו לארץ הקנגרו,
מזורה מאד.

ארבע-עשרה מעלות מרגשות מצא אבנרי
בקרוי הצעיר והוא מונה אותן אחת לאחת:
"....גאון צעיר... (סמוגם של) אנשים מבריי-
קים... הפתעה... חווייה אינטלקטואלית...
צעיר מבריק בעל כושר-מחשבה נדיר, אדם
בעל הגיון-ברזל וגישה אנטי-קונפורמיסטית
טוטאלית... וכן הלאה.

בשפה שאינה מובנת לקנגרו באוסטרליה
הרחוקה, אבל היא מובנת מאד בארץ-
הקודש בעלת מסורת האפתעות, הניסים
וההגדות מזה חמשת אלפים שנים, מתעורר
הרצון להגיד לאבנרי המתרגש: החיליק!

על מה ההתרגשות? מהי "תורת החיים
כולה", "הבשורה" שקרוי מצא, ושבגללה
היה עליו להגר אל מעבר להרי-היחושי, מאימת
צידקת בשורתו והש"ב גם יחד?!

יותר משמונה שנים הייתי חבר במוסדות
המדיניים של תנועת העולם הזה — כוח
חדש, ושותף פעיל לכל החלטותיה, מצעיה
ומהלכיה. יכול אני להעיד על התנועה ועל
חבריה כי אילו היו מביאים בפניהם את
מצעו המשונה של ד"ר קרוי (כפי שפורסם
במיסגרת מיוחדת בתוך מאמרו של אבנרי),
היו דוחים אותו על הסף ובתדהמה לא-
קטנה מזו שאחזה בי למיקרא מאמרו
המתלהב של אבנרי.

תנועת העולם הזה — כוח חדש לא יצאה
אף פעם נגד "סממניה-לחואי של המישטר
הישראלי", כי אנו לא עסקנו בסממנים
אלא בעיקרי הדברים ובושרי המציאות
עצמה. אף פעם לא הודחינו עם תורתו
המשונה — הלא-מקורית — של קרוי,
כאילו המדינה קיימת למען אורחיה ותולא.

קרוי אבנרי אינם עונים גם על השאלה
המתעוררת: מי יחליט על טובת האזרח
שלמעני קיימת המדינה? האם יתקיימו
בחירות, מישאליים, מיפלגות, תנועות
(קרוי עצמו מציע מצע למיפלגה חדשה...)?
ומה יקרה כשהרוב, כך יש להניח, לא
יסכים לדעתו של ד"ר משה קרוי, העילוי
מבית-מידבר של דן בן-אמוץ?!

מקור הטעות בתפיסתו של משה קרוי
— טעות שהכשילה גם את אבנרי שראה
מיקסם-שווא כנאת-מידבר — נעוצה בסעיף
החמישי של "מצעו": "....אין בעייה יהו-
דית" כתב קרוי, "יש בעייה של אנשים
החיים פה והרוצים משום-מה להישאר פה.

הבעייה היהודית היא מושג אנטישמי"
גיועני. רק הגיוען רואה בכל האנשים מאי-
תו מוצא ייצוג של בעייה משותפת... וכו'".
מי שטוען כך, ומי שמתפעל ממשנות
כאלה, כופר לא רק בבעייה היהודית
ובקיומה — אוטומטית הוגי מכשיר את

הקרקע בגיורה אחרת: אם אין בעייה
יהודית, אין גם בעייה פלסטנית, אין
בעייה כורדית, אין בעייה ארית, אין
בעיות בכלל. הבעייה היחידה היא כנראה
בעיית קיומו של ד"ר משה קרוי וצבא-
מעריציו המתפעל. (צבא של מתנדבים...
לא צבא-חובה חס וחלילה).

אלכס ממיס
מידבר צחיח

ברור שהשותים בצמא את דבריו של
נביא-השקר ("נביא חדש") שואל אבנרי,
כשהתשובה משתמעת כימעט מעצמה לאורך
כל המאמר המתפעל), מהמעין המתגבר
של נאת-המידבר, מהאממינים כי מה שהם
שותים מים-חיים הם — אלה צריכים באמת
להסכים עם קרוי לכל האורך, או לכל
העומק, של הלכותי הפסוקות: עליהם
להתנגד לשירותי-החובה, לחלום-מיסים,
לתיכונן מרכיז של הכלכלה, לחוקי-תנועה
ול"אתיקה הפוריסטאנית המנוגדת לטבע
האדם..."

הבעייה היהודית קיימת לא מפני שקרוי
טועה או שוגה. היא קיימת משום שמדינת
ישראל עדיין מנסה לפתור אותה ועדיין
לא מצאה את הדרך לכך, בגלל שגיאתו
של הרוב בה. גם כשהיפטר תהיה קיימת.
בתור בעייה שנפתרה. מדינת ישראל הוקמה
כמדינה יהודית ותהיה כזו, גם אם חלקיקים
של הבעייה כולה יתגרו לאוסטרליה או
לארץ הפלמינגו — שם קיימות, ללא ספק,
בעיות של קנגרוס או פלמינגוס ואחרות.

כל מה שקרוי מכנה "סממנים" ("שחי"
תות, ויתור על עקרונות-מוסר יסודיים,
כניעה ללחצים, לכפייה דתית, תיכונן מן
היד אל הפה..."), הם היסודות האיתנים
שעליהם נשען המישטר הישראלי שמעדי
התורן שלו, אורניו וביטרו, מגשימים לעמך

שה את תורת האגואיזם האנארכי הצרוף
של קרוי, כשהם מתהדרים במחלצות אידי-
ולוגיות ("יהודיות", "ציוניות", "ישרא-
ליות", "מערביות") — שהמשיות הריאלית
שבהן ערכה כקליפת-השום, או כחוטים ש'
מהם ארוג מיקסם-השווא של הנביא קרוי,
המרצע של קרוי יוצא מהשק שבו הוא

חבוי, בסעיף התשיעי של מצעו המגוחך.
מסתבר שקרוי אינו חסיד הברירה החופשית
כלל. הוא מצדד בפירוש "מנגנון השוק
הקפיטליסטי" כמנגנון-ברירה "יחיד", ומ'

קת למניעת הבנייה הבלתי-חוקית — אשר
מקבלת גושפנקה מאת יו"ר הוועדה.
יש לציין שמנסים עכשיו לבנות שם
מהר, כדי לקבוע עובדות בשטח, בידעם
היטב שלא מילאו את הוראת המחוקק לפי
חוק תיכונן בנייה תשכ"ה ולפי התקנות.
לדעתנו, זהו ניצול לרעה של הסמכות
הנתונה ביד הרשות של הוועדה המקומית
— בידיו של מר אבוהצירא. סגן ראש-
העיר — ואי הפעלת הסמכות לפי החוק.

יעקב ביטון, אשקלון
טעות לעולם צודקת

נזק עולמית לבהור בין מוראות המילחמה
לבין חיי עמל ושלום, המבוססים על הח-
לטת מיעצת-הביטון 242.
או ישמע קולו של המון העם — קול

העולם הזה 26.7.57
נתן גרינבאום, ניו-יורק, ארצות-הברית

טיפ לאנטי-פאשיזם, אנטי-קומוניזם, אנטי-
סוציאליזם.
מה הוא רוצה מאיתנו, הקרוי הזה? באינו
מדינה בעולם קיים, "מנגנון השוק הקאפי-
טליסטי"? אפילו בארצות-הברית קיימים
מיסטימגן, איסור-ייבוא וייצוא, מיסטי-
קנייה, מיכסות מסחריות ועוד. דימויותיו
של קרוי יתנפצו אפילו בכיסו המלא של
הקנגרו המצוי, מה עוד שהן באות מכיסו
המחשבתי הריק של מדען (מדען למה?)
ישראלי-לשעבר מתוסכל וניפחד, שאינו
יודע אפילו איוה "מנגנון-שוק" קיים ב'
ישראל? קומוניסטי? סוציאליסטי?!

קרוי אינו נביא חדש. קדמו לו נביאי
שק רבים בכל הדורות.
קרוי באר מצא את תורת החיים כולה
בישראל, ולא ימצא אותה באוסטרליה
ואפילו לא מעבר להרי-היחושי, או בארץ
האור הדמיונית שאינה נמצאת אלא בהויר?
תיו המתגברות על שיכלו.

קרוי איננו, ולא היה, נאת-מידבר כלל.
קרוי הוא פאטה-מורגאנה במידבר צחיח
שבו כל חריג נראה בעיני הצמאים כמים
חיים.

קרוי איננו מעיין מתגבר. נבואותיו
והטפתיו נשמעות כהדים צרודים ממעמיקה
של באר חרבה, אם מרכס, פרוד וישו
הביאו לעולם, "יתרונות פשטניים" — כך
אומר אבנרי במאמרו — מביא לנו קרוי
פיתרונות אנוכיים, מגוחכים וחסרי-שחר.

הבעייה היהודית הייתה — ונשארה —
בעייה, לפתור אותה אפשר רק על-ידי
הנצחתה של מדינת ישראל כמדינה עצמאית
ויהודית במזרח-התיכון, מדינה כזו תבטיח
קיומה רק אם תחיה בשלום עם שכנותיה,
תנקוט מדיניות נייטרלית במאבק הביני-
גושי, תבטיח את זכויות אזרחיה ללא
הבדל דת, אמונה או מעמד חברתי, בהוקה
דמוקרטית, ותשליט בתוכה מיסטר של
חברה צודקת, חברה של רווחה לכל.

מדינת ישראל אינה זקוקה לקרוי לא
מפני שרעיונותיו אינם רציניים, אלא מפני
שהם מסנוורים בהברקתם הכוזבת. הוא
יכול, כמובן, להגור בו ולחזור למדינת
ישראל, שתכליל אלה אותו בתוכה באותה
מידה שהיא מאכלסת שארלאטנים אחרים,
כאלה השוללים קיומה של "בעייה פלס-
טינית" ממש כשם שקרוי שולל קיומה
של בעייה יהודית.

קרוי לא יביא לנו את הגאולה. הוא
איננו המעיין המתגבר, וכדי להתגבר עליו
על שכמותו, ועל שאר שגורמו לכך שקרוי
ואחרים יתאכזבו ממדינת ישראל ומעתידה,
יתאכזבו וישתטו, זקוקים אנו לכוח של
ממש שיגבר: לכוח משותף ומואחד של
אלה היועצים להבחין בין נביא-אמת לנביא-
שקר, בין אמונה למשיחיות, בין רעיונות-
סרק לתיכונת מדינית ממשית, בין מישטר-
כיבוש מתנוון לשלום יציב ואיתני.

עם כוח כזה, אחרי שנתגבר על כל
המפירד והמגוחך שבמחנה-השלום הישרא-
לי, נחיה למעיין המתגבר האיתני, לנאת-
המידבר של המיוחל-התיכון, לכוח חיובי
שינפץ את מיקסם-השווא של ממשלת
ישראל מחד ושל הנביא הלא-קרוי מאידך.
אנו נתגבר.

אלכס ממיס, ניו-יורק, ארצות-הברית

הכנים בדרכי האבות
לא הרחק מתל-אביב נמצא כפר נחמד,
שנקרא על שם יהודי גדול: שמריה ליון,
המתיישבים הראשונים בו היו "ייקים"
נחמדים, שהתיישבו בצוותא כדי לפרנס
את מישפחותיהם מעמל-כפייהם, אף שר-
בם היו אקדמאים.

עכשיו השתנתה התמונה. באו לשם כל
ה"מיימו" של החברה הנוצצת, שתצל-
חו לאגור הון, בדרכים לא תמיד מקובלות
על החוק, את הנוצר הם מחנכים במכבי
ובצופים, הרוח החייה של מכבי אינו אלא
מר פיינברג, שהתפרסם בזמנו בפרשת
הסופרסול, ונידון למאסר.

עכשיו התפרסם בעיתון, שאחד מראשי
הצופים, מר עזרא ברנר, נתפס בעסק
ביש של מיליוני לירות, אם אלה מחנכי
הדרו הצעיר בכפר הזה, מה פלא שיגדלו
למה שהם יגדלו?

רחל לוי, הרצליה

7